

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY

VYDANÍ PRO CS CAMP

Ludwigsburg /Německo/ 24.unora 1950.

Číslo 8/54, roč. II.

Dr. Jozef Lettrich,
místopředseda Rady svobodného Československa:

POUČENIE Z MASARYKA. OS

Masaryk patří medzi mohutné postavy našich čias. Svojim životným dielom prenikavo zasiahol do nášho národného a do stredoevropského vývoja.

Ako mysliteľ a praktický politik postavil súčasníkom pred oči nový program. Proti českému historickému právu-prirodzené právo národa. Proti myšlienke zachovať Rakusko-plán na rozbitie a likvidáciu Rakuska. Proti slovenskému rusofilstvu-čs-spoluprácu. Proti východu-západ. Proti bolševizmu a marxizmu-demokratizmus a humanitu.

Myšlienka na vytvorenie Československa dozrela u neho až počas prvej svetovej vojny. Novú republiku si predstavoval ako trvalý, bratský a pevný svazok oslobodených, slobodných, rovnoprávných a demokratických Čechov a Slovákov.

Masaryk si bol ustavične dobre vedomý situácie, v akej sme boli. Stál oboma nohami na zemi. Videl prespektivy, ale i ťažkosti a prekážky. Ako realista musel rátať so zemepisnou polohou, so značnými kultúrnymi, hospodárskymi a sociálnymi rozdielmi medzi Čechmi a Slovákami. Vedel, že bude treba veľkej, nezištnej a obetavej práce i dlhého času, aby sa tieto rozdiely odstránili. Rovnaké duchovné podmienky a rovnaké hmotné predpoklady boli mu prirodzeným požiadavkom ideálnej čs. jednoty. Preto Masaryk bral do úvahy čas a vývoj. Hovoril: "Zastával som názor, že my Česi musíme sa hľadiť politicky sa spojiť so Slovákami. Bolo, tu vedomie národnej jednoty, alebo bratstva, ale bola to viac literatúra ako politika." Ano od literatúry k politike - to bol u Masaryka vývoj, cesta, ktorú sme mali a máme prekonať.

Masaryk neraz prízvukoval, že je ľahšie štát si založiť, ako ho udržať. Preto ako prezident najviac sa staral o udržanie, upevnenie a vybudovanie republiky. Ideológiu, politiku, kultúru a hospodárstvo podriaďoval tomuto hlavnému cieľu.

Masaryk rešpektoval slovenčinu ako spisovnú reč, rešpektoval slovenský kultúrny život i slovenské národné povedomie. Aj ako profesor

aj ako politik a prezident až do smrti často zdôrazňoval, že sa vždy cítil aj Slovákom. Ze slovenských vecí nerobil problémy. Dobro vedel, aku silu predstavuje čs. štátne povedomie, založené na presvedčení a na láske všetkých.

Týmto uváženým a politicky múdrom postojem nijako nezadal svojmu inak českému národnému a čs. štátnemu presvedčeniu. Veril, že sa český a slovenský kultúrny a národný život budú vyvíjať sústredive a nie odstredive. Svoje čs. krédo si nepredstavoval tak, že by sa Česi mali vzdáť svojho češstva, svojho jazyka, národného povedomia a vzdelanosti. Tiež mu to neznačilo, aby sa i Slováci vzdali svojho slovenského národného povedomia, svojej čeči a kultury.

Masaryk bol odporcom formuliek, akýchkoľvek násilností a nevhodných zásahov do vývoja. Ako demokrat a liberál bránil slobodný, nenásilný a prirodzený vývin. Uvedomoval si, že je to bezpečnejšia cesta k cieľu ako mechanické, formálne a umelé sjednocovanie. Často hovoril, že potrebujeme aspoň 50 rokov spolužitia.

Podmienky sústredivého čs. vývoja očakával od reálnej, predvídavej a rozumnej politiky. Od politikov mnoho požadoval: "harmonizovať v jeden celok menšie celky, organizovať organizácie, sjednocovať všetky usilia."

ROBÍME TO? Učíme sa z Masaryka?

Nestačí denne sa dovolávať Masaryka. Masaryka sa treba držať a podľa jeho politických zásad konať. To platí rovnako o Čechoch, ako i o Slovákoch. Vo chvíli 100. výročia Masarykových narodenín hodno si to so všetkou vážnosťou pripomenúť.

/Copyright FCI, London/

oooo000oooo

Censurovaná kapitola

DR. EDVARD BENEŠ O KOMUNISMU.

OXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOXOX

President dr. Edvard Beneš napsal za války v Londýně knihu "Demokracie dnes a zítra." Tato kniha vyšla v roce 1945 také v ČSR, ale byla z ní vypuštěna kapitola, kterou autor napsal o komunismu. Otiskujeme její překlad z anglického originálu:

Nezamýšlím podat podrobné vysvětlení základních tlesu komunismu, ani diskutovat o praktické, denní, zahraniční a vnitřní politice komunistického státu v současnosti - Sovětského svazu. Zamýšlím pouze zdůraznit základní rozdíly a vztahy mezi komunismem a demokracií, a ukázat, proč jako demokrat nemohu přijmout komunismus v jeho základních, politických a filosofických tlesích.

Komunismus stejně jako fašismus a nacismus, přijímá prvek zápasu, boje o život, jako princip lidského vývoje. V komunismu se však jedná o boj třídní a ne o boj mezi jednotlivci a nebo mezi národy, který může být vždycky zredukován na boj třídní. Tento boj směřuje podle komunistických zásad k rozbití tříd a k vytvoření beztřídní společnosti.

Vytvoření společnosti bez rozdílů třídních může být pravý uskutečněno pouze sociální revolucí, právě tak jako jiné diktátorské režimy mohou být nastoleny autoritativní revolucí. Komunistická revoluce končí také zřízením diktatury. Avšak tato diktatura, podle komunistické teorie, je pouze dočasná a v tom je rozdíl. Diktatura jiných autoritativních systémů je permanentní institucí. Je v povaze celéhoho systému. Komunismus si přeje nastolit diktaturu v okamžiku, kdy bu-

de vytvořena nová sociální struktura dokonalé, jednotné, beztřídní společnosti. Poté dle názorů komunistů tato jednotná společnost bude žít ve skutečné demokracii a svobodě, která bude lepší než demokracie, jež nyní existuje v buržoasních demokraciích.

Podle komunistické teorie, právě tak jako dle ostatních autoritativních režimů, je stát nejvyšší, všemocný orgán, v jehož prospěch musí být obětována osobní svoboda. Tak během přechodného období diktatury je komunistický systém totalitní a je to také systém jedné strany, která nedovoluje individuální svobodu, svobodu přesvědčení, tisku, shromažďování, tak jak ji známe z liberálního demokratického systému.

Vidíme tedy, že jsou jisté podobnosti mezi komunismem a jinými totalitními režimy. Komunismus též přijímá zápas jako základnu sociálního vývoje, avšak tento boj má za cíl rovnost, spolupráci, vnitřní i vnější trvalý mír. Komunismus přijímá zásady diktatury, avšak diktatury dočasné. Komunismus přijímá totalitarismus politické strany a státu; avšak po jisté periodě diktatury chce dosáhnout novou svobodu a demokracii, ve které, dle jeho názoru, bude větší svoboda a lepší demokracie. Je otázka, zda v praktickém životě komunistická teorie může být realizována, či ne. Mnoho kritiků komunismu věří, že ne a zavrhnou proto komunismus jak v základních тезисích, tak jeho režim.

Na druhé straně má komunismus ve své filosofii a morálce určitou podobnost s demokracií. Je pro rovnost lidí a názorů. Je humanitní, universalistický, intelektuální a racionalistický. Je také pacifistický a internacionalistický. Z toho zorného uhlu jeho morální a filosofická base je stejná jako demokracie. Jsou ovšem zásadní rozdíly mezi demokracií a komunismem v jejich filosofické koncepci. Komunismus, založený na materialistickém pojetí historie, věřící v ekonomický materialismus jako základní kámen historického vývoje a jako výraz teorie třídního boje, přijímá za filosofii metafyzický materialismus. Demokracie je naproti tomu ve své podstatě i povaze spiritualistická.

Obecně možno říci: V teorii je komunismus blíže demokracii, v jistých částech své politické praxe používá však do velké míry metody a prostředky, které jsou vlastně jiným autoritativním režimem a je tedy blíže fašismu a nacismu. I v komunismu jsou však jisté these, totožné s thesemi autoritativních systémů a filosofií. V principu tedy můj poměr k otázce vztahů demokracie a komunismu je stejný, jako k otázce vztahů demokracie a fašismu či nacismu.

Nepřijímám komunistickou koncepci třídního boje; nepřijímám teorii vlády jedné třídy nad druhou, ať již buržoasní nad dělnictvem či dělnictva nad buržoasií. I když však není pochyb, že rozpory mezi jednotlivci a mezi třídami prakticky existují, jen demokratické metody musí být používány pro harmonisaci a postupné mizení nerovností. To znamená metody evoluční - metody demokracie - diskuse, spolupráce, dohoda. Víím, že i to je boj v jistém smyslu, avšak jako lidé se vždy musíme snažit řešit své problémy lidskými nenásilnými, nekrvavými metodami a prostředky. To je demokracie. Podtrhuji tento názor, i když dobře víím, že jsou období vývoje lidstva, kdy revoluce či válka se stane nevyhnutelnou, ba dokonce oprávněnou. /NYL/

oo00oo

T.G. MASARYK: "Podal jsem doklady četné, že krise v marxismu je dalekosáhlá a hluboká, zásadová. /OS II.227/

Dopis z Kanady:

ČESKÝ FARMÁŘ, JAKÝ BY NEMĚL BÝT.

V jednom z minulých čísel tohoto časopisu jsme uveřejnili dopis českého farmáře z Kanady, který si stěžoval na chování čs. uprchlíků. K porovnání uveřejňujeme dnes dopis čs. uprchlíka, mladého slovenského zemědělce, který v Kanadě pracoval u farmáře anglického, francouzského i českého. Všude byl považován "jen" za DP:

Odešel jsem do Hamiltonu, ale úřad práce mne nechtěl přidělit k jiné práci, než zase na farmu. Tentokrát mne poslali k českému krajanovi, proto jsem byl rád. Farmář mimo polního a lesního hospodářství se zabýval také pěstováním hřibků. Sám byl silák, ruce měl svalnaté a tlusté, daleko tlustší než moje nohy. Práce bylo nadbytek, od rána do noci a ještě i v noci.

Když jsem docházel k farmě, odcházel z ní právě můj předchůdce a povídal mně: Cobych Ti radil! Uvidíš! Já jsem prodělal celou občanskou válku ve Španělsku, pět let cizinecké legie, ale muset se vrátit k tomuto českému farmáři, tak se raději zastřelím. Nevěřil jsem mu.

První den jsem betonoval a čistil studnu, třináct let již zanedbanou. A druhý den to začlo. V pět do chléva, pak v akordním tempu osekávat kmeny a nakládat klády na vůz, přehazovat a nakládat celé hory hnoje, a znovu tak od začátku. Za den jsem musil proházet, nalozit, odvést a složit a rozházet 1.400 bušlů hnoje. Při tom práce ve chlévě, k deváté večer dojení a od půl desáté večer do jedné hodiny s půlnoci trhání hřibků. A ráno znovu o páté ve chlévě. Když jsem upozornil farmáře, že nemám možnost se vyspat, řekl mi: Přeci Tě platím za práci a ne za spaní. Píši-li, že to byl barbar a otrokář, tak mu ještě lichotím. Sám pracoval půl dne a půldruhého odpočíval. Farmáři z okolí mne litovali a od nich jsem se dozvěděl, že zde již bylo zaměstnáno na 50 DP s, ale nikdo z nich déle než 14 dnů. Všichni utekli.

Na kládách a na hřibkách vydělal tisíce dolarů měsíčně, ale mně nechtěl dát více, jak 60 dolarů měsíčně za všechnu tu dřinu. Říkal mi, že moji práci uznává, že ví, že se dřu v rekordním tempu, ale že jsem DP, takže mně víc nedá a konečně, že si v zimě, až nebude těžká práce, dostatek odpočinku.

Skutečně. Když skončila všechna těžká práce a nastala doba, kdy, jak říkal, si odpočinku, propustil mne, že mne jako už nepotřebuje a že na to teď již stačí sám. A abych prý už ani nezůstával na večeri že by to pro něho bylo zbytečné vydání. Takhle to myslel Čech-krajan s mým zimním odpočinkem.

Odešel jsem znovu do Hamiltonu, ale protože práci žádnou neměli a odkazovali mne vždy na příští den, odešel jsem si sám daleko na sever do kraje zlatých dolů. Tam mne po delším smlouvání přijali. Teď dělám 900 metrů pod zemí, ve skále, teče na mne voda, je to dřina, jako začátečník mám malý plat, ale proti práci na farmě českého krajana je to úplná rekreace. A teprve z platu v dolech na zlato jsem si mohl koupit zimník, protože už zde řádně mrzne.

Vzpomínám na Vás všechny v Ludwigsburgu, vzpomínám na všechny Čechy i Slováky, se kterými jsem se v Německu setkal. Vzpomínám hlavně na zlaté předválečné Československo. Kéž by zase bylo!"

Ano, až zase jednou bude existovat demokratické Československo, pozveme tam i onoho českého farmáře od Hamiltonu, aby se podíval, jak se zachází s lidmi.

DR. RIPKA: "ZOTROČENÍ ČESKOSLOVENSKA".

Dr. Hubert Ripka napsal knihu "Zotročení Československa" /Czechoslovakia enslaved/, kterou vydalo nakladatelství Victora Gollancze v Londýně. Kniha vychází k II. výročí únorového puče v Praze a popisuje všechny události, které vedly k únoru 1948, jakož i události, které se sebehly až do útěku dr. Ripky za hranice. V knize jsou zaznamenána také zajímavá slova dr. Beneše, která pronesl k dr. Ripkovi den před pučem: "Znám je, ty lidi v Moskvě. Měl jsem příležitost je podrobněji pozorovat než Vy. Přecenují svou inteligenci a svůj světový přehled. Nemají ani ponětí o jiných zemích a lidech. Považují se za realisty, ale v zásadě jsou to fanaticové. Jejich společnou politikou je provokace k válce. Za to budou musit těžce platit. Jsou tak slepí jako Hitler. Byli proti Mnichovu a nyní podnikají druhý Mnichov proti nám. Tak jako Hitler před nimi, budou musit také oni nésti následky." Dn.

ČS. SKAUTI V EXILU A MEZINÁRODNÍ SKAUTSKÝ DEN.

Dne 22. února 1957 se narodil zakladatel skautingu Baden-Powell. Tento den se slaví každým rokem jako "Mezinárodní skautský den". Čs. skauti v exilu skoro ve všech táborech v Německu se také zapojili do oslav tohoto významného dne, který pojí skauty celého světa krásným lidským bratrstvím. Skautské středisko DP ČS 2 v Ludwigsburgu uctilo památku Baden-Powella rozhalením a vysvěcením nové střediskové vlajky. Celý den byl vyplněn skautskými hrami, společným shromážděním, na kterém promluvili zástupci všech čs. korporací v exilu a den byl zakončen skautskou besídkou. JFCI-Ka.

TGM: "BUDU SE NA VÁS DÍVAT".

K 100. výročí narození TGM vydal redaktor Otto Gráf v Ludwigsburgu výbor citátů ze spisů a projevů Masarykových. Na 65 stránkách jsou seřazeny myšlenky, jimiž je Masaryk věčně živý a jimiž promlouvá k současným problémům a otázkám dnešního československého života. Výbor, nazvaný "Budou se na vás dívat", je rozdělen do čtyř částí, zabývajících se problémy všeobecnými, otázkami praktické politiky, ideologie a náboženství. K brožuře je připojena fotografie TGM. Brožura vyšla nákladem Ustředního svazu čs. studentstva v exilu za spolupráce s American Fund for Czechoslovak Refugees. JFCI-Igs-

II. VALNÁ HROMADA SOKOLSTVA V EXILU.

V Ludwigsburgu se konala ve dnech 11. a 12. února valná hromada Sokolské župy v exilu dr. Edvarda Beneše za účasti 28 delegátů, kteří zastupovali 9 jednot I. okrsku v Německu a 3 jednoty II. okrsku v Itálii. Novým starostou Sokolské župy v exilu byl zvolen br. František Kratochvíl. Valná hromada odhlasovala jednomyslně status "Ustředí čs. Sokolstva v exilu", které se vytvoří v USA z volených členůvnicků COS, zástupců župy v exilu a zástupců všech jednot. Valná hromada zvolila také pět svých zástupců do tohoto ustředí. Mezi zvolenými byl také zemřelý br. Josef Penca, jehož vystřídá br. Horvát.

////////

Československé sdružení politických uprchlíků v Německu spolu se všemi čs. korporacemi v exilu vzpomene v sobotu 25. února v 19.30 hod. ve velkém sálu "Luitpold" II. výročí únorového puče v ČSR. Promluví br. Ransdorf, Horvát a Lysý.

NAŠE ZPRÁVY:

OSOSOSOSOSOSOSOS

VAJNÁ HROMADA Československého sdružení politických uprchlíků v Německu se koná v Ludwigsburgu v Krabbenlochu 28. února 1950.

HLEDÁME: Josef Lepka z Mor. Třebové, Cyril Boček z Ostrožské Nové Vsi, J. Vrbský, Marie Votočková necht hlásit svou adresu JFCI. - Hanuš Karas necht se ohlásit na adresu: Jiří Srb "Jaegerhof", Ludwigsburg.

+++

USA přerušila diplomatické styky s Bulharskem. Vyslanci byli vzájemně odvoláni.

V USA pokračuje uhelná stávká, která hrozí zemi velkou hospodářskou katastrofou.

Ve Francii ovlivňuje poměry také vlna stávek.

+++

Dr. Stahler z brněnské Zbrojovky uprchl za hranice se svou rodinou. FCI

V. Valoušek, někdejší předseda Čs. fotbalové asociace a čs. reprezentant FIFA, uprchl se svou rodinou do Dánska. FCI-DAJO

V Paříži byla založena nová organizace "Franco-Československé přátelství" za předsednictva gen. Fauchera. Členy komitétu jsou m. j. : A. Gide, L. Blum, L. Jouhaux, L. Noël, gen. Cochet, M. Schuman, F. Mauriac atd. FCI

V českém tisku se objevila zpráva, že 10.000 sportovců chce změnit svou klubovou příslušnost. Tímto zjevem se zabýval také soudruh A. Z'potocký v radiu a sportovce pokáral a poznámkou, jak by to asi dopadlo, kdyby také dělníci začali pobíhat z továrny do továrny. JFCI-sch

+++

V tom švábském kraji pozorujeme se smíšenými pocity, jak si neodvratitelně razí cestu jaro. Jaro 1950 - vytoužené. Slabé ještě slunko rozdává nesměle hřejivé políčky, něžně tak probouzí zemi, vydávající lehkou svoji vůni, rozvátou do všech koutů na znamení, že už nikdo příchod jara nezastaví. Nesčetné stromy s mistrně ostříhanými korunami se pyšní jako mladé dívky svým učešem v radostném očekávání, že už brzy odějí svěžím šatem. Líbezně rozpínají paže vstříc slunečním paprskům a jakoby s tajemným usměvem se těšily, jakou asi poskytnou odměnu hospodářům za pečlivé ošetřování. Každý tvor se těší na příchod jara. Přípravuje se na tu slavnou událost a očekává od ní splnění svých tužeb. Velké naděje v letošní jaro kladou i exulanti - také lidští tvorové.

DP s - lidé bez domova, lidé bez vlasti. S potupným označením DP - se znamením Kainovým. Proč? Protože milovali svoji vlast, svůj domov. Čím déle odtrženi, milují ji tím více. Příchod jara se jich hluboko dotýká - bolestněji touží po jaru tam u nich - doma. V té zemi na světě nejkrásnější. Ach, jaké tam je jaro! Tam v Čechách je slunce zlatější, půda více voní, stromy jsou krásnější, hluboké lesy, hory. A ty řeky a potůčky! DP s v této švábské zemi touží po domově a očekávají od letošního jara splnění svých tužeb - vysvobození. Chtějí být lidmi, lidmi svobodnými, rovní mezi rovnými, kterým slunko svítí jako ostatním. Mají také své otce i matky, rodnou hroudu a jsou také dětmi božími. Ach, jaro 1950 tolik se od něho očekává. Musí být splněno toto očekávání. Nebylo by spravedlnosti, nebylo by ani štěstí ve světě! JFCI-rt.

FCI-Čs. noviny, red. V. Duben. - Adresa: JFCI-Informační služba svobodných čs. novinářů, "Jaegerhof", Ludwigsburg./14a/ Germany.